BUREEL EN REDACTIE :
DRUKKERIJ COLLÉE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN.
Postcheks rekening nr 84855.
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 9.00 per jaar, vooraf betaalbaar.

20 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN :
Prijs per regel . . fr.
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws . . . fr.
Vonnissen en doodsberichten fr.
KLEINE AANKONDIGINGEN :
van 1 tot 4 regels . . fr.
Elke regel meer . . fr.
Voor meer dan één inlassching volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.

Limburgsche Volkskunde (1)

(4e Vervolg.)

— Terstond na het ten einde brengen van den veldarbeid, begint het dorschen. Vroeger met den vlegel op de deel, thans haast overal met de dorschmachien.

Bij het dorschen van den eersten schoof, riep men op de geburen : « Wij gaan den armen man begraven ! » (Berg).

Van de eerste gedorschen tarwe werd brood gebakken ; de menschen zaten er dikwijls op te wachten. (Meeuwen).

Dit eerste graan — het « boûkzeel », liet men in den oven drogen. (Berg).

Er werd ook vlaai van gebakken (Loon, Neerrepen, Rixingen.)

De hennen werden niet vergeten ; dit haan werkte op het leggen. (Ophoven).

Het 11e vat graan was 't loon van den dorscher (Berg).

Te Munsterbilsen werd ook « halfgoed » gedorschen, helft voor den eigenaar, helft voor den pachter.

Bij het dorschen werd een nieuweling of ongeoefende voor den gek gehouden of eene grap gespeeld. (Hendrieken, Rosmeer) B. v. de schuur- of taschschaaf doen zoeken (Wel-...).

Wanneer een dorscher fluit zegt men : « Ik heb liever 'ne sc... dan 'ne fluiter. » De eerste slaat harder (Munsterbilsen).

Het gewichtigste oogenblik bij 't dorschen is dat van den laatsten slag.

Wanneer het « laatste bed » werd aangelegd, d. i. wanneer het laatste graan op den dorschvloer lag uitgespreid, dan werd er « offeld ». In plaats van het gewone harmonisch geklepklap der afwisselende slagen sloegen alle dorschers te gelijk. (Neerrepen.)

Te Rosmeer, bestond het gebruik geheten « drat joêge ». Gedurende de laatste « slagen », sloegen de dorschers te gelijk een zelfden slag. Daarna was 't feest. De boerin kwam met de flesch te voorschijn en tot besluit werd flink gemaaltijd met spek en eieren.

Te Berg, Neerrepen en veel andere plaatsen noemde men dit « rat-houën » men sloeg met de vlegels « klets ! klets ! » op de kale schuere (vloer), tegen de balken, de poort. Om 't lawaai te doen eindigen, werd dranken ten beste gegeven.

Wanneer men vroeger het laatste graan dorschte, — 't ging toen nog met den vlegel, — vierde men « boomlaôg » (laatste schoven op den bodem) en dan had moeder de vrouw een lekker middag- of avondmaal gereed naar gelang men vóór of na den middag gedaan had. (Geystingen).

Te Molenbeersel, als de dorsch uit was, bingen de knechten den baas twee dorschvlegels kruiselings rond den hals over den rug. Binnen werd rijstpap naar hartelust geboden.

— Er zijn nog enkele personen, die geen appelen of peren met nieuw licht plukken : zij beweren dat vlekken of kwetsuren van het fruit alsdan naar binnen inwerken en de vrucht gauwer doen rotten. (Neeroeteren).

Oude lieden laten de laatste vrucht op den boom,voor « zaad » (Gellick, Rixingen).

Een notenboom die niet draagt moet geslagen worden om vruchten voort te brengen (Neerrepen).

Met volle maan kapt men boomen. (id.)

— Opmerkelijk zijn de betrekkingen, die tusschen de bewoners eener zelfde buurt wederkeerig onderhouden worden. De nabuurschap doet verschillende rechten en verplichtingen ontstaan, waaraan over het algemeen zoozeer wordt vastgehouden, dat de weigering om met iemand nabuurschap te houden of het afbreken der reeds bestaande nabuurschap, steeds als een zeer groote beleediging wordt aangezien. (Cfr **Chr. Creemers. Aanteekeningen over het dorp Stamproy.).**

« Buurtschap is meer dan familie » zegt men te Molenbeersel, « ge hebt ze noodig al de urenan den dag en den nacht. »

Schoon is het te zien, hoe altijd op elken stond, beroep mag gedaan worden op hunne dienstwilligheid : opblijven, nachten lang bij het zieke varen voor malkander, akkergerief leenen, 't eerste jaar de verre oogsten halen ; honderderlei kleine en groote diensten. Ook zoo moeten de moeders het werk voor malkander doen, met de geboorte van een kind, melken gaan dagen lang, schrobben, kinders verzorgen, het nieuwe kleintje wiegen, indraaien enz., naar dokter, vroedvrouw snellen, — alles doen de buren !

Nabuurschap is wederkeerig dienstbetoon.

— In sommige gemeenten van 't N. bestaat het gebruik van boerenzoons en boerendochters gaan « buurten », den avond in een of ander huis van de buurt te gaan doorbrengen waar harmonica gespeeld, gedanst en gedronken wordt.

« Uchteren » gezellig samenkomen in de eene of andere woning gedurende Winteravonden werd daar verteld, gezongen, gelachen, gerookt, met de kaart gespeeld enz. Dit bestaat dit gebruik nog met overblijfsel ; in de volkstaal dient het woord iemand uit te noodigen : « Komt gij in avond niet eens uchteren ?... » (oeteren).

— De verhuizing van het eene hof naar het andere heeft in sommige streken der Kempen, zijn eigenaardig karakter bewaard.

Te Heusden, indigt de pacht gewoonlijk Half-Maart ; paarden zijn opgepoetst en flink versierde jonge dochters der geburen netjes opgeborsteld en gekamd Alzoo trekken lieden en geburinnen, den nieuwen buur » afhalen. Meubels en landbouwgereedschappen worden in den ruimen wagen geladen ; de meisjes leiden den veestapel, vroolijke liedjes weergalmen. De hen worden de natuurlijke rustplaatsen de verhuizers.

Te Molenbeersel, wanneer nieuwe bewoners een huis komen betrekken maken de meisjes der buurt schoon en versieren den bezem met lange, smalle reepjes gekleurd papier, als 'n harmonica geplooid. De man-...

Te Eelen, vereeren de « wijven » gewoonlijk » met karren, door de meisjes met rozen en vlaggetjes versierd.

De verhuizing eindigt op een koffiefeest.

Te Eelen, vereeren de « wijven » natuurlijk de nieuwe buurvrouw met een versierden potlepel.

Te Geystingen, wordt een met veelgekleurd papier versierde bezem aangeboden, onder 't opzeggen van 't volgend versje :

» Vrouw komt benne,
Ik hoop dat er uch goot zult gewenne,
Ich hoop dat er zultj zeen kontent,
Euuver dit klein present ! »

Jules FRÈRE.

(1) Geïllustreerd Weekblad, Verboden nadruk

Gemengde berichten

GENEZINGEN TE LOURDES.

Twee genezingen hadden plaats te Lourdes, de eene werd officieel erkend en de andere wordt nog in overweging gehouden.

De twee genezenen waren meegekomen met de processie van Tours. De eerste dier genezingen gebeurde in 1924, de andere in 1925.

Mevrouw Berthet was in 1924 meegekomen met de groote processie. Ze was onderhevig aan chronische blindedarm-ontsteking. Verscheidene crisissen hadden haar leven reeds in gevaar gesteld. In April 1924 scheen de ongelukkige haar einde nabij.

In den buik was een pijnlijk gezwel nagebleven, dat ontsteking aanduidde.

De zieke kwam in erbarmelijken toestand te Lourdes aan. Ze werd echter geheel genezen gedurende de processie van het H. Sacrament.

's Anderdaags vertrok ze. Wanneer ze thuis was aangekomen, ging ze zich aanbieden bij haar geneesheer Dr Pommeret. Deze stelde vast dat van het gezwel en de gevaarlijke ontsteking niets meer overbleef. Hij verklaarde dat eene zoo plotse en radicale verandering niet kon verklaard worden op gewone natuurlijke wijze. De genezing van Mev. Berthet werd erkend als echt en standhoudend door het Constatatiebureel op 8 Juli 1925. De genezing werd officieel erkend.

Mevrouw Clemence Percevault, 43 jaar, van Chauvereaux, leed sedert 1913 — en ten gevolge eener allergevaarlijkste en hardnekkige grippe — aan ernstige aandoeningen van het hart. Ze moest voortdurend te bed blijven. Bij de minste inspanning kreeg ze hevige hartkloppingen,gevolgd van langdurige bezwijmingen.

Niettegenstaande het verzet harer omgeving wou ze naar Lourdes gaan, om bij O. L. Vrouw hare genezing af te smeeken. Onderweg had ze het hard te verduren, en half bewusteloos kwam ze te Lourdes aan. Niettegenstaande ze meer dood dan levend was, wou ze neergelaten worden in het bad. Ze was echter onbekwaam zich alleen te ontkleeden. Met veel voorzorg werd ze in het water gedompeld. Blijde sprong ze recht. Ze kleedde zich alleen aan, en ging verlost van alle kwalen, hare vrienden en gezellen vervoegen. Hare gezondheid was opeens teruggekomen. Het onderzoek van Dr Marchand en van Dr Caroll, van Londen wees uit, dat het hart van Clemence Percevault opnieuw zeer gezond was.

Dr Petitpierre, van Hyères en Fenauil, van Marseille, stelden insgelijks vast dat haar hart — vroeger zeer krank zijnde — geheel genezen was.

Het geval wordt in het oog gehouden en de wettelijke erkenning zal maar later gebeuren.

Gruwelijke misdaad voorkomen.

Uit Orihuela, Spanje, komt de gruwelijke tijding dat Bohemers, die sedert eenige dagen kampeeren in de nabijheid van het dorp Redovan, teweeg zijn geweest eene monsterachtige misdaad te plegen. In een gezin van den zwerverstroep was een kindje geboren en die vreugdevolle gebeurtenis moest zooals naar gewoonte, door de Bohemersmannen met alkool worden gevierd. Weldra waren zij razend dronken, en toen besloot het meerendeel der mannen tot het helsche plan het pas geboren wichtje in stukken te snijden, het te roosteren en op te eten. Reeds waren zij gereed deze monsterachtige misdaad te bedrijven toen de vader tot het verstand weerkwam en er zich krachtdadig tegen verzette. Dan ontstond er een verwoed en bloedig gevecht. Drie Bohemers werden erg gekwetst ; de andere werden aangehouden door de burgerwachten, die door de verschrikte vrouwen waren ter hulp geroepen.

Uitbating der Domheid.

De gendarmerie van Jemappes komt eene vrouw aan te houden, zekere Aimee Rail, 43 jaar oud, die het middel gevonden had om klink te slaan uit de menschelijke domheid.

Die vrouw richtte zich tot de jongelingen die het leger moesten gaan vervoegen. Zij beloofde hun van den legerdienst te zullen doen ontslaan, indien zij eene zekere som wilden storten. Ook verkocht zij pillen die door de jonge rekruten moesten ingenomen worden op het oogenblik dat zij voor den keurraad gingen verschijnen. Deze pillen hadden eene overgroote macht want, alhoewel ze ingezwolgen werden door de rekruten hadden zij voor gevolg dat de leden van den keurraad plots hunne geesteshelderheid verloren en bij de pillenslikkers het een of ander gebrek ontdekten dat hun ongeschikt maakte voor den krijgsdienst.

En zeggen dat die bedriegster slachtoffers heeft kunnen maken ! Ware het feit niet echt bewezen, 't zou nooit bij iemand hebben kunnen opkomen te gelooven dat er, in onze verlichte eeuw, nog dergelijke domme lieden zijn.

Hoe lang nog korte haren ?

Een Fransch kappers-blad voorspelt, dat de mode der korte haren nog precies twee jaren duren zal, tot 1927. En wel om deze reden, dat een bepaalde haardracht (dat is statistisch bewezen) nooit langer, en ook zelden korter, dan tien jaar duurt. Welnu, in 1917 is de kortharigheid in de mode gekomen, dus welberekend, behoort ze er in 1927 weer uit te zijn.

Precies zoo was het met de Grieksche chignon — die is ook tien jaar in voege geweest. Daarvoor was er de mode van de hooge chignon — die ook duurde tien jaar.

Als zoo'n vakblad dat met een dergelijke beslistheid verzekert, zal het ook wel waar zijn.

Tien jaar is een lange tijd. En tien jaar is voldoende, volgens een Amerikaanschen vakman, om een heele ruine teweeg te brengen op de vrouwenhoofden. Want, zoo zegt die Amerikaan — Mr Charles Nestle heet hij, en hij woont in New-York, waar hij vice-president is van de « Wholesale Beauty Trade Association » — als de vrouwen blijven doorgaan met heur haren à la garçonne » te laten knippen, dan zal er zich op haar hoofden een energie-verplaatsing voordoen : daar aan het hoofdhaar geen gelegenheid meer gelaten wordt om zich voldoende te ontwikkelen, zal de levenskracht voor het haar bestemd, zich verplaatsen naar de gezichthaartjes ; zoodat binnen afzienbaren tijd de vrouwen zullen rondloopen met snorren en baarden, die met die van de mannen zullen kunnen concureeren. En de vrouwen, die niet van zoo'n gelaatstooi houden, zullen evenals de mannen, verplicht zijn zich iederen dag minstens eenmaal te scheren.

Bovendien zal die energie-verplaatsing zoo sterk zijn, dat er te weinig voor de hoofdharen overschiet — met het gevolg, dat ook weldra een aantal vrouwen zullen rondloopen met doorschijnende maantjes niet alleen, maar ook met hoofden, zoo glad als biljartballen.

Bij een man kunnen we dat verdragen, we vinden zoo'n kalen knikker zelfs wel een beetje deftig, maar we kunnen toch zeker tijd noodig hebben voor we ook in dat opzicht het mannelijke uiterlijk aan een vrouw kunnen apprecieeren !

Vrouwen, die nog in het bezit zijn van lange manen — houdt rekening met dit gevaar ! Trouwens — over twee jaar is de mode immers alweer heelemaal voorbij ! Niet de moeite waard, om zich daar nog druk over te maken ! Wat is twee jaar in de eeuwigheid !

Een grillig Eiland.

Het Falcon Eiland in de Stille Zuidzee, is het meest rustelooze en veranderlijke eiland ter wereld. Het komt op de meeste atlassen niet voor, omdat het onderhevig is aan vormveranderingen en daarom niet bewoond is.

In 1865 werd het eiland ontdekt en in kaart gebracht door het stoomschip de « Falcon », dat het zijn naam gaf. In 1877 stelde een ander schip vast dat het eiland verdwenen was, hoewel rook uit de zee opsteeg. De zeekaarten moesten dus weer veranderd worden.

In 1885 verscheen het eiland weer, en bleef dezen keer zoolang dat het stoomschip « Egeria » het in 1889 opnieuw in kaart bracht. Het eiland was toen een en een kwart mijl lang, een mijl breed terwijl zijn hoogste punt 153 voet boven den zeespiegel lag. Zijne vorming bestond uit uitgedoofde vulkanische asschen en sintels, welke voortdurend in de zee vielen, wanneer de golven de kustlijn ondermijnden.

In het voorjaar van 1894 berichtte een onderzoekingsschip dat alleen een stuk zwarte rots van het eiland zichtbaar was, maar in December van hetzelfde jaar was het eiland grooter dan ooit te voren. Het bezat een nieuwen krater, die 50 voet boven den zeespiegel uitstak en het was meer dan 3 mijl lang en meer dan een mijl breed. In 1898 verdween het eiland behalve een zandbank van 100 yards lengte.

Het eiland bleef tot 1900 in rust. In dit jaar begon het eiland weer aan te groeien en onderging nadien talrijke veranderingen. Op het oogenblik gelijkt het volkomen op de honderden andere eilandjes in den Stillen Oceaan.

EEN HUWELIJKSCOMEDIE.

Er was eens een man, die in vollen ernst meende, dat zijn huwelijk een grapje was. Deze man was, en is trouwens nog, de Italiaansche graaf Jerôme Valier, wiens geslacht in de 15e eeuw tot den adelstand werd verheven.

Graaf Jerome werd in 1880 geboren. Reeds op zeer jeugdigen leeftijd was hij ouderloos. Bij zijn meerderjarigheid bleek hem, dat bijna gansch zijn vaderlijk erfdeel verdwenen was, en dit feit liet niet na, eenige wrijving te veroorzaken tusschen hem en eenige familieleden.

Het kleine bedrag, dat men hem uitkeerde, besteedde hij aan reizen naar Spanje en Duitschland. Want hij wilde graag talen leeren. Toen hij Spaansch en Duitsch kende, reisde hij naar Engeland om Engelsch te leeren. Hij was toen 35 jaar en een knappe-man-om-te-zien. Zijn brood verdiende hij door een auto, op huurkoop-condities gekocht, te verhuren, en les te geven in chauffeeren.

In Engeland achterhaalde hem het noodlottig soort romantiek, in den vorm van een bekoorlijk meisje, genaamd May Winifred Davis, oud 21 jaar. In een club maakten zij kennis. Hij bezocht haar nog eens. En zij zeide : « We konden eigenlijk wel trouwen. We gaan naar een meneer in een kantoor, en die zal daar wat zeggen, dan zijt gij man en dan ben ik vrouw ».

Graaf Jerôme Valier nu dacht, dat dit een grapje was of althans iets van dien aard ; maar May Winifred Davis dacht aan alles, zorgde voor alles. Op den 14 September 1916 gingen zij naar een bureel van den Burgerlijken Stand, waar het huwelijk voltrokken werd. De graaf dacht dat het eene grap was, zei hij later, en hij vermoedde niet dat een wettig huwelijk werd gesloten.

Nadien zag hij miss Davis, thans gravin Valier, nog maar een keer of twee. Zij vertrok naar Amerika en Cuba om er te dansen en liedjes te zingen en voor verleden Donderdag zag hij haar niet terug.

In 1920 kreeg graaf Valier, toen in Italië vertoevend, een brief van « zijn vrouw » waarin zij hem voorstelde te scheiden. Hij vond het alweer best en antwoordde : « Ik ben het heelemaal met u eens. Laten we maar scheiden, liefst als goede vrienden. Het blijft alleen een raadsel voor me, waarom je toch met me wilde trouwen en ik heb me suf gepiekkizeerd om de reden te vinden. Ik geloof eigenlijk, dat ik niet met u getrouwd was, maar gij met mij. Hartelijke groeten, Jerôme. »

Kort daarna kreeg hij een briefje van May Winifred, dat de echtscheiding een voldongen feit was. Dit was echter niet waar. Maar graaf Valier, die aanvankelijk niet voor een huwelijk gehouden had wat wel een huwelijk was, zag nu voor een echtscheiding aan, wat volstrekt geen echtscheiding was ! Hij voelde zich weer vrij, haalde een paar keer diep adem, en trouwde twee jaar later, op 2 December 1922, te Milaan, met een rijke weduwe, marchesa Balbi.

Dit werd de derde vergissing. Familieleden, die Jerôme's rijke echtverbintenis met leede oogen aanschouwden, haastten zich de Italiaansche overheden in te lichten, en een vervolging werd ingesteld tegen hem en de markiezin. De laatste bleek al ras totaal onschuldig te zijn, en de vervolging tegen den graaf werd opgeschort tot de Londensche rechter zou hebben uitgemaakt of hij als nog gescheiden kon worden van de vlugvoetige miss Davis.

Deze Londensche echtscheidingsrechter, lord Merrivale, heeft voor de eindelijke ontknooping der comedie gezorgd.

Overwegende, dat graaf Valier en miss Davis bij het sluiten van hun huwelijk niet bewust waren dat zij voor hun heele leven man en vrouw zouden zijn.

overwegende, dat graaf Valier toentertijd niet al te vlug van begrip was en dit thans trouwens nog niet is.

verklaarde hij hun huwelijk nietig.

Zoodat graaf Jerôme Valier in de veilige haven kan worden binnengeloodst van een echt huwelijk.

De bolsjewieken verkoopen de juweelen van de Kroon.

Naar het blijkt zullen de huidige meesters van Rusland overgaan tot den verkoop van de juweelen van de kroon, of minstens van hetgeen er nog van overblijft.

Men weet dat er reeds een groot getal van die kostelijke stukken onder den hamer werden gebracht, zoowel te Antwerpen als te Amsterdam, Londen of Parijs. Er is thans kwestie van den scepter die op zoo dramatische wijze de hand van czaar Nikolaas II ontviel.

Hij is 92 centimeter lang en weegt 5 kilo. Hij werd uit massief goud vervaardigd en vertoont zestien wonderbare emeraudes, en drie honderd acht en zestig kostelijke diamanten, waaronder de vermaarde « Orloff », van 193 karaat, die uit oogpunt van klaarte en glans, met den « Ko-hi-noor » wedijvert. Dit kostelijk stuk was een der oogen van het standbeeld van Brahma, in een Indischen tempel den afgod gewijd. Een Franschen grenadier stool het en verkocht het oog aan een woekeraar voor 37,000 frank. Deze deed het een prins van Orloff aan de hand, die het 190.000 frank betaalde en het Catharina II ten geschenke gaf.

Nog drie kronen maken thans nog deel van den Franschen schat : deze van Ivan Alexiovitch, waarin 881 diamanten gewerkt zijn ; deze van Peter den Groote, met 841 diamanten. Eindelijk de kroon van Catharina II, de schoonste van allen, bezet met twee duizend vijfhonderd zes en dertig brillanten.

Zieken-beluistering bij middel van Draadlooze Telefonie.

Men gaat een dezer dagen eene belangrijke proefneming aanvatten op den Eiffeltoren. Vijf of zes zieken — hartlijders — zullen in het studio van den toren worden geplaatst, en de pathologische geruchten van hun hart zullen, bij middel van draadlooze telefonie, een groot aantal geneesheeren en belangstellenden worden overgebracht.

Het geldt hier feitelijk eene echte ziekenbeluistering op afstand. En deze woorden, die enkele jaren geleden onzinnig souden zijn gebleken, bevestigen, den dag van heden een wezenlijke en bewonderenswaardige wetenschappelijke nieuwigheid.

De uitvinders dier merkwaardige methode zijn dokter Lutens en Mr Bernart.

Na er te zijn in geslaagd, zieken te beluisteren bij middel van een gewoon telefoon-apparaat, hebben zij thans consultatie per draadlooze aangedurfd.

Het gebruikte apparaat bestaat uit een bepaaldelijk bestudeerde microfoon, welke op de hartstreek van den patiënt wordt geplaatst. De normale en ziekelijke hartgeruchten, die door dezen microfoon worden opgevangen, worden bij middel van een lampen-systeem uiteengezet. Een speciaal filtreertoestel neemt bij den uitgang, alle bijgaande geruchten op. Deze geruchten-uitzifting laat toe, de hartkloppingen in vormingsapparaten op te vangen, en ze verder naar de sprieten van de draadlooze telefonie over te brengen.

Wachten wij de uitslagen dezer uitvinding af.

De honderdste jaardag der Spoorwegen.

Wij hebben verteld dat het eeuwfeest der Engelsche spoorwegen zou worden gevierd met een weder voor den geest roepen van het verleden : op de lijn Stockton-Darlington, waar in 1825 de eerste passagierstrein reed, zou de plechtigheid plaats vinden.

Het feest blijkt uitermate goed geslaagd te zijn en de vertooning van een trein, zooals er honderd jaar geleden een of twee per dag reden, bood een eigenaardigen aanblik. Een groote menigte had zich naar Darlington begeven om het schouwspel gade te slaan. Langs de spoorbaan waren tribunes opgericht, waar men het « wonder » kon aanschouwen.

De in 1825, door George Stephenson vervaardigde locomotief Nr 1, die nog bewaard is gebleven, was weer te voorschijn gehaald en deed nog eenmaal dienst. Het aardige was dat er voor de gelegenheid speciale wagens waren gebouwd in den trant van honderd jaar geleden, terwijl de reizigers en reizigsters in de kleeding dier dagen waren : de heeren in een Mercaderrechtig costuum met grijze hooge hoeden, spanbroeken en jassen met lange panden ; de dames in lichte japonnen met groote hoeden met neergeslagen randen en breede keelbanden. In de achterste wagen zat een orkest, dat deuntjes uit het verleden speelde, onder andere de eertijds populaire « Broken Melody ».

Onder luid gejuich der toeschouwers pufte het primitieve treintje langs de tribunes, waar de hertog van York had plaats genomen. Daarna volgden locomotieven uit 1822 en 1845, drie en vijftig verschillende « nummers », die de ontwikkeling van het spoorwezen in den loop der jaren toonden, met tot slot een vervaarlijke Garath-locomotief van de London and North-Eastern, wien het loome rij-tempo niet paste.

In de statie van Stocktom, werd na afloop een gedenksteen onthuld, voorstellende het huis, waar in 1825 het eerste spoorwegkaartje werd afgegeven.

OUDHEIDKUNDIGE VONDSTEN.

De ontdekkingen te Chalcedon.

Er worden nadere bijzonderheden gemeld aangaande de onlangs gedane ontdekkingen te Kadikeny (« rechterdorp ») ofwel het oude Chalcedon, een Aziatische voorstad van Konstantinopel. Het grootste gedeelte der inwoners zijn christenen. Men vindt er verschillende kerken, benevens mannen en vrouwenkloosters.

Chalcedon is beroemd door de algemeene synode aldaar in 451 na Christus gehouden, en door de Chalcedoneesche geloofsbelijdenis (monophysieten).

De ontdekking was heel toevallig. Werklieden, bezig met den aanleg van een nieuwen weg stietten op grondvesten van een gebouw. Op zes voet diepte vonden zij een aantal kolommen van kleine afmeting, die zoo door elkaar lagen dat vermoed wordt, dat het gebouw door brand of aardbeving is vernield. Tot dan was nog niets gevonden, wat stellig uitwees, van welk gebouw men hier de puinen gevonden had. Later ontdekte men een stuk steen, dat een gedeelte van een kruis bevat.

Men houdt nu rekening met de mogelijkheid, dat het gebouw een overblijfsel is van de bekende St-Euphemiakerk, waarin bovengenoemde synode is gehouden. In de nabijheid van dat gebouw ontdekte men ook een aantal marmeren buizen voor wateraanvoer. Het blijkt dat het gebouw in elk geval van groote beteekenis werd geacht en in een voornaam deel der stad gelegen was.

Een andere vondst is geweest een graf, waarin munten uit het tijdperk van Theodosius den Groote ontdekt werden. Voorts een paar gouden oorringen met haakjes, verscheidene gouden ringen, vier bekers en een koperen kroes.

Met nieuwe uitgravingen is men onlangs nog begonnen in Tumuli, in de nabijheid van Angora.

Stads & Provincienieuws

HASSELT. — Voor een jaar werd de eigenaarsbond in Naamlooze maatschappij veranderd. Om onze stichting te vieren en tevens het overbrengen van den maatschappelijken zetel in ruime lokalen van de groote markt werd aan de Beheerraad, Opzieners, agenten en medewerkers een feestmaal aangeboden.

Tusschen de aanwezigen bemerkten wij M. Moors, Deputé, M. Van Slype, Prov. Raadslid en terwijl de HH. Van Ormelingen, Senator, en Hayen, Députe, ambtsweg belet, hunne gelukwenschen bij telegram aanboden.

Redevoeringen werden uitgesproken door de HH. Ramaekers, Van de Loo, Diericks en de beheerder-Afgevaardigde M. Déré, waarvan wij een gedeelte laten volgen.

In het jaar 1920 werd DE EIGENAARSBOND tot stand gebracht. Zooals verschillende andere, thans welstellende verzekeringsmaatschappijen is hij begonnen met Opzieners te benoemen, agenten aan te stellen, en verzekeringen tegen brand, ongevallen en op het leven te verwezenlijken voor rekening van andere maatschappijen.

Geene moeite noch tijd, noch opofferingen werden door onze Opzieners, agenten en medewerkers gespaard, om deze inrichting te volledigen en deze op stevige grondvesten te bouwen.

De uitslag overtrof eenieders verwachtingen.

Op min dan vier jaar tijd werden meer dan zes duizend verzekeringen verwezenlijkt. Meer dan honderd vijftig agenten hadden het hunne bijgedragen tot het bekomen van dezen uitslag en onze werking strekte zich niet alleenlijk uit over Limburg, maar ook over de provincies Antwerpen en Brabant.

Het oogenblik was toen gekomen en de noodzakelijkheid drong zich op om zelfstandig op te treden en onze inrichting in Naamlooze Vennootschap om te zetten.

Vooraanstaande en invloedrijke personen verleenden ons onmidellijk en spontaan hun vertrouwen en onderschreven het eerste kapitaal op 23 Mei 1924.

Van dit oogenblik af was DE EIGENAARSBOND een nieuw tijdperk inge... en en mochten wij de toekomst met gr... vertrouwen te gemoet zien. De verze... ring-ongevallen, op onze eigene polis... overtrof onze stoutste verwachtingen en... bekomene uitslagen mochten als schitter... beschouwd worden in tegenstelling met... opbrengst van verleden jaar.

Inderdaad in 1924 toen wij nog voor re... ning der vereenigde meesters werkten, ve... wezenlijkten wij slechts 26.000 fr. premi... Thans overtreffen wij reeds de 80.000 f... niettegenstaande onze werking op eige... polissen slechts op 15 November 1924 b... gonnen is.

Deze uitbreiding en het steeds klimmend... vertrouwen, is het duidelijkste bewijs d... het publiek thans bewust is van zijne b... langen en niet zonder reden steeds zi... voorkeur geeft aan De EIGENAARSBOND.

Teneinde aan de vereischten der vlugg... ontwikkeling der maatschappij te kunne... voldoen, besliste de beheerraad de bureele... naar ruimer en grooter lokalen over t... brengen, gelegen op de groote markt. De... ligging zal nog meer de aandacht van he... publiek op De Eigenaarsbond vestigen e... meer de gunst en het vertrouwen van een... ieder afdwingen.

Indien wij thans zoover gekomen zijn, e... zulke aanmoedigende uitslagen bekomen... hebben, is dit voornamelijk toe te schrijven... aan de groote krachtinspanning onzer on... vermoeibare Opzieners en hunne getrouwe... medewerkers, de agenten.

Wij beseffen het werk en het geduld da... van hen gevergd wordt om zaken te verwe... zenlijken. Daar is soms veel moed vandoen... veel wilskracht en volharding vereischt... Somtijds ziet men zijne verwachtingen te... leurgesteld, hier of daar staat men dan een... voor eene vernedering of ziet men zijne... ijver op prijs gesteld. Honderd onaange... naamheden komt men tegen. Dit alles heb... gij weten te overwinnen.

Ook aanzie ik het als mijnen grootsten... plicht U allen openlijk mijnen besten dank... en blijvende genegenheid te betuigen.

Ook breng ik thans een blijk van hulde... aan onze Beheer- en Toezichtsraad. Ook aa... hen zijn wij veel dank verschuldigd. Zi... ook hebben veel bijgedragen tot het welge... lukken en den vooruitgang onzer maat... schappij. Zij ook sparen geene moeite en... deinzen voor geene moeilijkheid noch te... genkantingen van welken aard ook, en van... waar zij ook komen mogen, terug.

Eerlijk steeds zullen wij onzen weg be... wandelen. Hand in hand zullen wij blijven... voortwerken. Samen zullen wij elkander... hulp en steun verleenen.

Beheerders, Toezichters, Aandeelhouders... onzer Maatschappij van den eenen kant... Opzieners, Agenten en Bedienden van den... anderen kant, zullen steeds eendrachtig... hunne beste krachten samen spannen en w... meerdere bloei en vooruitgang van De... EIGENAARSBOND.

Onder uitbundig handgeklap werden deze... woorden toegejuicht door aan de honderd... tegenwoordige. De zaal van het Casino... dreunde van de geestdrift, nooit zag men... eene financieele vergadering waar zulke ge... moedelijkheid, zulk plichtbesef en zulk ver... trouwen in de toekomst heerschte.

GORS-OP-LEEUW. — **Uitslag der velokoers van Maandag 13 Juli 1925. 1...** — 1e Prijs Moors Antoine Cortessem ; 2e pr. De... looz Robert, Guygoven ; 3e pr. ... Sluizen ; 4e pr. Orys Cortessem ; ... pr. Orys Cortessem ; 6e Briers Wellen 7e pr. Ko... lings A. Vliermael en Michiels Sluizen.

De prims werden gewonnen door :

1e prime Moors en Orys van Cortessem ; 2e Cox, Cortessem ; 3e Orys, Cortessem.

N. B. — Binnen kort zullen de plakbrieven verschijnen van eene buitengewone weidekoers en Vlaamsche kermis.

Nadere inlichtingen zullen volgen. Let wel op den datum.

ST-TRUIDEN. — **Grootsche Tentoonstelling van Electriciteit.** — In de lokalen der **Vakschool te St-Truiden wordt van Zondag 26 Juli tot en met Zondag 2 Augustus** eene prachtige tentoonstelling van practische toepassingen der Electriciteit ingericht. Landbouwers, Klein-nijveraars, Bakkers, Beenhouwers, Schoenfabrikanten, Huismoeders, enz. enz. worden in de gelegenheid gesteld, zich doelmatig te overtuigen, welke groote diensten de Electriciteit bewijst. Op Zaterdagmorgen 1 Augustus wordt er eene ...uike voordracht gegeven voor de Landbouwers door den Heer Ingenieur van den Boerenbond van Leuven.

Eene flinke documentatie van onze Diamant-lijnen uit Kasai wordt door tusschenkomst der machtige Maatschappij : « La Forminière » in de Diamantafdeeling der Vakschool in gereedheid gebracht. Trouwens al de beroemdste Firma's, welke verleden jaar deelnamen aan de Provinciale Tentoonstelling te Gent, verleenen ook te St-Truiden hare medewerking.

Iedereen bezoeke deze uiterst belangwekkende Tentoonstelling welke open is op de vermelde dagen van 9 tot 12 en van 2 tot 6 uur. Inkomprijs 50 centiemen.

DE LIMBURGSCHE KOOLMIJNEN. — Een der schoonste, en zonder twijfel de nuttigste spoorwegwerken van Limburg, begonnen in 1910, is thans voltrokken. De lijnen op Eindhoven en op Maeseyck, die aan Crutzen voorbijkwamen, zijn verlegd op Curingen aan. Het werk, dat over de 4 millioen frank gekost heeft, waarvoor duizenden wagons grond moesten aangebracht worden, zal van groot nut zijn voor het vervoer per spoorweg.

De kolentreinen uit het Limburgsche bekken zullen voortaan het rangeerterrein der statie van Hasselt niet meer overlasten doch rechtstreeks op Diest en verder het land invaren. Het materiaal der oude lijnen, seintoestellen, spoorwegstaven, dwarsliggers, is verkocht voor een millioen frank.

De stad Hasselt gaat op de plaats de...